

ger jeg Hovedoegten, at, naar Theatret er tilveiebragt med store Offre af Stat, Kommune og Private, saa bør Theatret, for at løse sin æsthetiske Opgave, være stillet saaledes, at den Dannelses og den Forædling, som Theatret tilbyder, saa meget som muligt gjøres tilgængelig, ikke blot for de meget Rige og de meget Ubemidlede, thi det har man i Grunden gjort ved at sætte Priserne til Balkon og til 1ste Parket meget høit, Priserne paa Galleriet temmelig lavt, men tillige for den store Middelflasse, som er henvist til i Theatret at søge en stor Del af sin literære Dannelses. Ogsaa fra et andet Standpunkt er det urigtigt, fordi Theatret er langt bedre tjent med at have en nogenlunde fast og regelmæssig Indtægt, der ikke varierer stærkt op og ned i gunstige og ugunstige Tider, end med at have Udgangspriser, der i finantsielt hældige Perioder give en stor Indtægt, men som saa føre til, at man i trykkede Tider spiller for tomme Bænke. Jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at naar det nu ikke saa sjældent hænder, at en stor Del af Theatret, nemlig den Del, som er henvist til Aftensalget, staar tom, skriver dette sig vel ikke udelukkende, men for en ikke uvæsentlig Del derfra, at Priserne for Gulvpladserne ere satte for høit. Jeg anser det navnlig for at være en altfor høi Pris, der betales for Parterret, og jeg tror ogsaa, det er for høi Pris, der betales for 2det Parket. Jeg vilde anse det for at være en heldig Foranstaltning, om Ministeren og Theaterdirektøren paany gennemgik disse Priser og kom til at fastsætte en Tarif, der mere nærmede sig det, der baade traditionelt har udvillet sig fra tidligere Tider og var passende i Sammenligning med andre Theatre her i Byen; thi det maa ikke glemmes, at det altid spiller en meget stor Rolle, om man kan komme i Theater — ikke i Theatret, men i et Theater — for den halve Pris af det, det kgl. Theater forlanger, og jo talrigere den Kreds er, desto større Rolle spiller jo ogsaa denne Prisforskjel. Derfor tror jeg det nyttigt, at foretage en Reduktion af Theaterpriserne og bringe dem noget nærmere ned til de gamle Tilstande. Det er muligt, at selve Vedtagelsen af dette specificerede Budget kunde give Ministeren og Theaterdirektøren fornøden Frihed; men skulde det ske, tvivler jeg dog noget paa, at man derfor blev berettiget til, at regne paa den høie Indtægt 700,000 Kr. I alt Fald maatte man underkaste dette Spørgsmaal en meget omhyggelig og i det Enkelte gaaende Undersøgelse for at vide, hvorledes det vilde stille sig, navnlig hvilken Forøgelse man kunde vente sig for de Aftener, hvor der nu er tomt, og hvilket Tab man maatte finde sig i for de Aftener, hvor der nu er overfyldt. Denne Indtægtspost er imidlertid ikke den eneste, paa hvilken man har foretaget en Forhøjelse og det en vilkaarlig Forhøjelse. Den høitærede Minister har tillige nævnt, at Leieindtægten ligeledes er sat op; her skyldes vi dog den rent faktiske Sandhed at

afholde os fra saadanne Forsøg paa at lave fincerede Indtægter. Jeg skulde meget feile, om ikke Theatrets Leieforhold er ordnet paa samme Maade, som Reglen er for den Slags Leiemaal, at nemlig de Paagældende, som indgaa Leiemaal, have en vis Tids Uopfigelighed, medens de selv have Ret til at opsigge med $\frac{1}{2}$ Aars Varjel, eller hvad det nu kan være. Paa den Maade slutes snart $\frac{9}{10}$ af Leiemaalene angaaende Boutiker, Magasiner og deslige her i Kjøbenhavn, og jeg tvivler ikke paa, at Theatret, for overhovedet at naae den ret betydelige Leie, som det allerede har, har maattet indgaa paa samme Vilkaar. Men i saa Tilfælde er det komplet umuligt at sætte Leien op; Leien maa derfor reduceres til den Størrelse, den virkelig har (Afbrydelse). Ja, hvad vil det sige, mine Herrer? Naar Ministeren erklærer, at dette ikke er den Leieindtægt, som Theatret faktisk oppebærer, saa kan det ikke nytte Noget, at der henvises til et eller andet Regnskab. Ministeren har bestemt udtalt, at den Leieindtægt, som her er paaregnet, nemlig 25,500 Kr., oppebærer Theatret ikke; det har jeg ikke misforstaaet (Afbrydelse). Ja, jeg veed ikke, hvilke særlige Forhold der kan have ligget til Grund for et eller andet Regnskab, som de Herrer kunne have havt; men Spørgsmaalet er: hvad faar Theatret ud af sin Leieindtægt, og hvilken Rimelighed har Theatret for at kunne vente en saadan Leieindtægt som 25,500 Kr., og i den Henseende holder jeg mig til Ministerens Oplysninger som den Rilde, der maa antages at være den sikreste og paalideligste. Forøvrigt er denne Sum jo forholdsvis ringe i Sammenligning med den, som rimeligvis kommer til at gikpe paa Indtægten af Billetter. Naar vi nu gaa over til Udgiftsposterne, saa har den høitærede Minister alt paavist nogle enkelte Differencer, som det vil være nødvendigt at bringe i Orden, ved nogle af dem. Derimod overraskede det mig, at den høitærede Minister gif forholdsvis let hen over en Del andre Udgifter, navnlig dem, som findes under Konto 10. Disse Udgifter synes at være opførte i Denhold til et Budget, saaledes som det senest kan have foreligget fra Theaterbestyrelsen, approberet af Ministeren. Dette veed jeg imidlertid ikke; jeg erindrer ikke at have set det, og erindrer det i alt Fald ikke; men i det Dieltik, vi her skulde komme til at optage et specificeret Budget for Theatret paa Finantsloven, saa maatte man dog rigtig nok ganske anderledes omhyggelig have gennemgaaet en hel Del af disse Poster, for at kunne faae fastslaaet et Beløb, som virkelig svarede til Forholdene, end det kan antages, at man har følt sig opfordret til at gjøre ved Vedtagelsen af det rent administrative Budget, som kun er en Slags indbyrdes Forpligtelse imellem Ministeren og Theaterdirektøren, et Budget, som vistnok aldrig har været betragtet som bindende i den Forstand, at Theaterchefen ikke uden Tilladelse skulde kunne